

KWICZOŁ (2) *sb m*

kwiczoł (1), **kwiczał** (1); kwiczoł *Mącz*; kwiczał *SienLek*.

o jasne, a pochylone.

N pl kwiczoły (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

zool. Turdus pilaris L.; kwiczoł, ptak z rodziny drozdów (Turdidae); turdus Mącz, Cn (2) : Turdus, Kramacvogel po niemiecku/ po polsku kwiczoły yółowcem fię żywiące przy/ krolewcu miescie w Prufiech wiele fię ych ławiáyą Mącz 470a; á z leśnych/ ćietrzewie/ Kuropátwy/ Iárzåbie/ kwiczały dobry fok czynią. SienLek 7.

[*Zestawienie: »jemiółucha kwiczoł«: jemiółucha kwiczoł szárego á rábego piorá. CygMysł I2v.*]

JB